

[Stats- og udenrigsministeren.]

landbrugssektoren. Nogen reel skærpelse af bestemmelserne i denne artikel lykkedes det imidlertid ikke at få gennemført.

5. Sammenfattende kan det siges, at der i en del tilfælde opnåedes tilslutning til sådanne ændringer af de hidtidige bestemmelser, at der skabtes øgede muligheder for gradvis at påvirke den handelspolitiske udvikling i en for Danmark ønskelig retning. Endvidere er ved revisionen i højere grad end hidtil fastsat konsultationspligt imellem medlemslande i tilfælde, hvor kvantitative restriktioner eller andre former for importreguleringer skader et medlemslands interesser. Desuden er der med hensyn til de særlige problemer i forbindelse med de underudviklede landes deltagelse i det internationale samarbejde tilvejebragt særregler, som ganske vist gør disse landes forpligtelser mindre omfattende, men til gengæld gør det muligt for de øvrige landes vedkommende usvækket at fastholde overenskomstens grundprincipper og derved undgå, at GATT-samarbejdet som helhed svækkes af hensyn til de underudviklede landes særlige problemer.

Ved en vurdering af konferencens resultater må det tages i betragtning, at Danmark som foran nævnt står ret ene med sine særlige handelspolitiske interesser som eksportør af forædlede landbrugsprodukter og som lavtarifland, medens et stort antal lande i kraft af deres økonomiske struktur har afvigende eller modsatte interesser, det være sig agrarprotektionistiske industrilande, højtariflande eller økonomisk underudviklede lande. Dette forhold gav sig udtryk ikke blot i modstand mod de danske forslag og synspunkter, men tillige i konkrete forslag, hvis vedtagelse ville have betydet en forringelse af overenskomstens værdi fra et dansk synspunkt. Det var derfor i sig selv betydningsfuldt, at det lykkedes at undgå en almindelig tendens til afsvækkelse af bestemmelserne på de for Danmark vigtige punkter.

Ved siden af disse defensive resultater og

de positive forbedringer, der opnåedes, jfr. foran, må det nævnes, at der gennemførtes en systematisering og teknisk modernisering af overenskomsten, således at denne i flere henseender er blevet forenklet og befriet for uklarhed og fortolkningstvivil.

6. Som bekendt er Danmark og de andre medlemslande ifølge de tiltrædelsesprotokoller, hvorved de i sin tid tilsluttede sig GATT-overenskomsten, kun forpligtet af de handelspolitiske bestemmelser i dennes 2. del i den udstrækning, hvori dette ikke er uforeneligt med den på tiltrædelsestidspunktet bestående lovgivning. Når overenskomstens 2. del således kun blev gjort betinget anvendelig, skyldes dette, at man i 1947 gik ud fra, at GATT-overenskomsten i løbet af et kortere åremål ville blive afløst af en konvention af mere permanent og omfattende karakter, Havanaoverenskomsten. Dette blev imidlertid ikke tilfældet, og den eksisterende foreløbige ordning har ofte virket utilfredsstillende, bl. a. fordi de enkelte landes forpligtelser under overenskomsten er af forskellig udstrækning. For at råde bod herpå foreslog Danmark på konferencen sammen med Norge og Sverige, at GATT i sin helhed skulle gøres ubetinget bindende for medlemslandene efter en kortere overgangsperiode. En række lande, heriblandt USA, var imidlertid ikke i stand til at acceptere dette forslag. Derimod enedes man på konferencen om, at spørgsmålet om ubetinget anvendelse af GATT-overenskomsten skal tages op til fornyet overvejelse tre år efter den reviderede overenskomsts ikrafttræden. Samtidig vedtog man, at medlemslandene bør tiltræde GATT-overenskomsten direkte efter bestemmelserne i art. XXVI — i stedet for som hidtil indirekte ved de nævnte tiltrædelsesprotokoller — og at landene ved en sådan tiltrædelse kan tage forbehold for anvendelsen af 2. del af samme art som det, der er indeholdt i de nugældende tiltrædelsesprotokoller.

Dersom det måtte vise sig, at der blandt medlemslandene består et almindeligt ønske